

VALORIFICAREA LIMBII FRANCEZE PRIN TEATRU

Profesoară de limba franceză, Bucur Luminița-Roxana, Colegiul Național „George Coșbuc”
Liceul Tehnologic „Alexandru Borza”, Colegiul Tehnic „Raluca Ripan”, Cluj-Napoca

Caracterul cultural al limbii franceze ar putea fi valorificat prin teatru. Limba franceză este o limbă cu un vocabular foarte bogat și variat, dar și literară în aspectul ei profund, de studiu amplu, nivel aprofundat, acolo unde, la fel, aspecte literare și dramatice completează această limbă sau se confundă. De altfel, la Facultatea de Litere, mari autori de piese de teatru sunt studiați aici și ce este foarte interesant este aceea că se urmăresc caracteristici literare în aceste opere. Studentul parcurge opera în sine, prin lectură, merge la cursuri și seminarii unde acestea sunt tratate literar, fără a sări anumite caracteristici de bază ale operei teatrale din aceasta priză –ale unei piese de teatru–, dar a luat deja contact cu opera în sine, descoperă un univers mai viu. Teatrul este mai puțin un text literar și mai mult o prezență, o experiență.

Uneori, oamenii își relatează experiențele cu vervă și gesticulând, există chiar persoane care „se transpun” atunci când au un public, un cerc de persoane care îi ascultă cu interes. De obicei sunt persoane care au și simțul umorului, persoane comunicative, despre care unii ar spune că deosebesc la aceștia o latură teatrală. Din experiența la clasă și în munca cu oamenii, pot spune că și persoanele mai timide sau retrase sau care nu au mare încredere în capacitatea lor de comunicare, pot să o dobândească.

Teatrul dezvoltă în oameni noi capacități și abilități. Îmbunătățește dicția, pronunția în cazul limbii franceze, persoana scapă de inhibiții, devine dezinvoltă, iar în cazul copiilor aceștia devin mai curajoși, câștigă respect în fața colegilor, interes. De asemenea elevii cuprinși într-un atelier de teatru devin mai motivați în studiul limbii franceze și sub alte aspecte ale ei -gramatica de exemplu-, la fel cum și colegii lor care îi vor urmări la reprezentarea pieselor de teatru se vor implica mai mult în studiul acestei limbi, stârnindu-le interesul și înțelegând că limba franceză este o limbă cu o pronunție deosebită, foarte frumoasă, cu un caracter cultural, literar, dar și o limbă accesibilă, de circulație internațională. Aducând în prim plan piese de teatru în limba franceză, consolidăm importanța acesteia, consolidăm rolul ei în educația elevului, unul cultural dar și de emancipare intelectuală prin aspectele multiple și cu un anumit grad de dificultate pe care gramatica franceză le propune.

Piesa de teatru va reprezenta un punct de atracție în școală, la sfârșitul semestrului sau cu ocazia anumitor sărbători.

Din experiență proprie pot să vă spun că făcând o școală importantă francofonă -Liceul „Mihai Eminescu”, Cluj-Napoca-, unii elevi am fost implicați într-un schimb de experiență cu elevii unei școli din Orthez, Franța, iar profesoarele noastre s-au gândit că această experiență ar fi valorificată și prin două reprezentații de teatru. Noi, românii am fost primii din acest schimb de experiență, am plecat în timpul școlii și am prezentat în Franța piesa *L'oiseau bleu*, eveniment care a avut un mare succes, am fost primiți cu respect de echipa școlii franceze, dar și de părinții corespondenților francezi care au apreciat efortul elevilor români, dar și curajul -eram în clasa a 6 a- de a susține piesa pe scenă mare în fața unui public numeros, într-o altă țară. Practic, am făcut din schimbul de experiență nu un fapt exclusiv școlar sau lingvistic, i-am dat o altă importanță și frumusețe, lucru foarte apreciat de colectivul francez. Echipa din Franța, a susținut în România la rândul ei o piesă de teatru, dar în vacanța de vară deja, dar schimbul de experiență a fost unul foarte reușit și care a întrunit mai multe obiective și caracteristici, fapt care ne-a rămas de atunci în minte și în suflet.

Fiind profesoară deja, un alt moment deosebit în conturarea a ceea ce se dorește a fi consolidarea limbii franceze și a rolului ei în școală prin teatru l-a constituit coordonarea unui grup de elevi ale unei școli din Cluj-Napoca, -Școala „Radu Stanca”-, în vederea susținerii unei piese de teatru de o anumită anvergură și importanță. Lucrând alături de colegile mele de Limba română, Limba engleză și alături de doamna bibliotecar, am reușit să concepem ceva deosebit. Am reprezentat piesa de teatru *O poveste de Crăciun*, reușind o adaptare originală după narațiunea cu același nume a lui Charles Dickens. Practic, bazându-ne pe opera în cauză, am menținut personaje, dar și creat altele și am conceput replici și scene de teatru în trei limbi, franceză, engleză și română, și care s-au derulat succesiv spre interesul mare al întregii asistențe care a umplut o sală mare de sport. Repetițiile au durat o lună jumate, elevii au avut multe de învățat, s-au simțit remarcați și importanți, iar limba franceză a devenit un punct mai important pentru toată lumea.

În predarea limbii franceze o metodă modernă și eficientă este jocul de rol. Practic, după ore în care elevul a asimiliat vocabular, a învățat gramatică, intervin acele dialoguri unde jocul de rol are o importanță deosebită. Timp de 10, 15 minute grupuri de elevi interpretează dialogul propus sau de ce nu, un text, pe baza căruia cu ajutorul profesorului se creează un dialog pretabil jocului de rol. Grupurile se succed iar la sfârșit, profesorul și

ceilalți elevi dezbat aspectele pozitive ale fiecărui grup. Desigur jocul de rol nu este o piesă de teatru, reprezentată chiar la nivel de școală, dar este un preambul, acomodarea elevilor doritori cu un alt tip de activitate, în care limba utilizată este limba franceză, și o metodă eficientă pentru acei elevi –uneori persoane- care fără a-i da o șansă, refuză limba franceză, pentru că au acea idee prestabilită cum că limba franceză ar fi o limbă foarte grea –la nivel de comunicare directă, simplă, nu este grea, din contră-, sunt derutați de diversele reguli de pronunție –cu explicații bune, persoana își îmbunătățește pronunția-.

Dezvoltarea creativității elevilor prin teatru este un deziderat al unor profesori români, căci conceptul de îmbinare al studiului cu arta, a atras elevi și profesori, care încearcă tot posibilul pentru a avea activități extrașcolare de calitate, a obține premii, a se face remarcăți și de ce nu, a trăi momente unice. Teatrul în limba franceză –care cred eu nu este des implementat ca activitate extrașcolară sau atelier în cadrul unui opțional, la școlile unde este posibil acest lucru- propune nu numai aspecte enumerate deja, dar și apropierea elevilor față de studiul limbii franceze, scăderea refuzului acestora de a aborda cât de puțin limba franceză –probleme cu care profesorii de franceză se confruntă în ultimul timp-, recâștigarea prestigiului acestei limbi. Interesul meu este acela ca, pe lângă faptul de a construi activități minunate, în cazul micilor scenete sau al unei piese de teatru, să-i determin pe elevi să învețe cu drag limba franceză; dascălii de franceză doresc ca foștii lor elevi să vorbească limba franceză în Uniunea Europeană.

Participarea elevului alături de profesor la scrierea unei scenete , la alegerea rolurilor, va avea ca rezultate educarea fină a elevilor, un plus în formarea personalității lor, a înțelegerii etc. Îmi imaginez acest tip de activitate cu participarea unui număr cât mai mare de elevi, pentru a crea noi șanse de dezvoltare personală.

Fiindcă teatrul scoate în evidență idei, maniere, obiceiuri, caractere, acesta devine o cale de transmitere a unor mesaje care în momentul respectiv contează, dar și o cale de promovare a unor valori. Valorificarea limbii franceze prin teatru, consider a fi o variantă foarte bună pentru consolidarea limbii franceze în spațiul românesc și nu este una deloc ușoară sau de evitat. Este o cale prețioasă, care necesită multă muncă, exercițiu, imaginație, creativitate, spirit viu și lucid, dăruire și un semnal pentru ceilalți de a se reapleca asupra ei și a importanței ei.

Acum lucrăm cu alte generații, pentru care este foarte important să știe că și-au lăsat amprenta în constituirea unei piese de teatru sau scenete, acesta putând fi un aspect foarte important în munca la un atelier de teatru dar și unul inovativ, munca se concentrează pe

colaborarea profesor-elevi, elevii ajungând să adauge multe idei în sceneta respectivă, replici și de ce nu, să o construiască ei.

În concluzie pot spune că a lucra la un atelier de teatru cu elevii doritori este o idee pe care vreau să o urmăresc în paralel cu fixarea mea pe post, deși am îndrumat până acum elevi în multe activități plăcute, multe concursuri cu premii deosebite. Faptul că piesa de teatru *O poveste de Crăciun* -despre care am scris un articol în revista școlii respective- a avut succes și a impresionat, mă motivează, iar caracterul ei inovativ a fost ca a surprins scene diferite, în trei limbi.

Teatrul inspiră și eliberează emoții negative, oferind destindere și plăcere, cultură și bună dispoziție.